

Spennende speidertreff

Erling Husby, Mari Holm Lønseth og Margrethe Duna fikk tid til en rask foto-session, før de stakk til skogs i kampen om heder og ære i orienteringskonkurransen.

Stemningen var munter hos voksen som ung. Her representert ved Bente Tuflott og leder for Sør-Trøndelag speiderkrets, Gerdine Selbekk.

Kanopaddling var en sikker vinner, og selv om dette var helt nytt for flere, var ferdighetsnivået imponerende.

Kanopaddling, orientering og leirplanlegging var noen av aktivitetene under helgas speidertreff i Agdenes.

MADS A. HOLMVIK
mads.holmvik@avisa-st.no 917 66 207

I det ST runder svingen og kjører ned mot det idylliske Øyangsvatnet i Agdenes møter det oss et bilde som tatt ut av en vaskeekte indianerfilm. I en tilnærmet sirkel står telt og lavvoer solid forankret i bakken, mens barn bolttrer seg i fri kanolek på vannet. Like etter at vi har parkert bilen lyder det gjestmildt fra Gerdine Selbekk:

«Velkommen til oss.» Vi er på speidertreff og Selbekk representerer arrangøren, Agdenes speiderklubb.

Moro

I en ring av aktive barn står Selbekk, lederen for Sør-Trøndelag speiderkrets, som en rolig bauta og møter STs utsendte med et hjertelig smil. Hun forteller at leiren teller så mange som hundre personer, i beregnet foresatte, ledere og deltakere:

– Barna er ut i fra alder delt inn i to leire. De yngste finner du her i småspeiderleiren, mens de inntil femten år er organisert i storspeiderleiren, litt lenger opp i skogen, forteller hun.

Lagfølelse

Mens en frisk vind rusker lett i det nærmeste lavvotaket snakker Selbekk om målet med treffet:

– Vi ønsker å tilføre barna noe positivt, gjennom mestring av oppgaver. Man deles inn i grupper, og må komme fram til løsninger sammen, noe vi håper og tror bidrar til en sunn lagfølelse barna i mellom. Dessuten lærer speiderne en rekke praktiske knuter, både hvordan man lager dem, og i hvilke situasjoner de kan brukes, forklarer hun.

– Det skal også sies at storspeidernes innsats i lagkonkurransen legger grunnlaget for deltakelse eller ikke i årets NM, legger hun til.

Kano

I løpet av samtalen tripper flere av «småspeiderne» ivrig rundt, og på spørsmål om hva de synes

om treffet kommer svaret raskt:

– Det er artig, men akkurat nå gleder jeg meg mest til å padle kano, sier Robert Landrø. Han høster umiddelbart bifall fra Lotte Elise Selbekk. Dessuten utviser ungene en imponerende kunnskap til sikker opptreden i båt:

– Vi må huske på å sitte rolig, ikke stå, og ha på oss redningsvest, forklarer Aart Selbekk og Elise Møllen. Svarene til småspeiderne vitner om at Gerdine og hennes medhjelpere har gjort en god jobb.

Rovere

Lettere henslengt i utkanten av leirområdet finner vi Ingeborg

Benestad og Maria Vestvik. De er rovere, for gamle til å være speidere, men likevel med som ressurspersoner:

– Akkurat nå er det rolig, men om litt drar vi for å innsisere leirplassene. I tillegg har vi ansvaret for nattinspeksjonen. Selvfølgelig er det noen plikter med dette, men mest av alt er det moro, sier Vestvik.

Orientering

I storspeiderleiren er det tomt. «De er opptatt med orientering» får vi høre av en hjelpsom forbi-passerende. Og han har rett, for like ved den lokale røde kors hytta får en oppvakt gruppe speidere, de siste instruksjonene før

o-løpet starter. «Det er femten poster og dere har én time fra nå» lyder det myndig fra en voksenperson, og med kompasskursen klar og ambisjoner om gull, spurter speiderne bak en høyde og forsvinner inn i skogen.

Sunne verdier

Mens speiderne finkjemmer potensielle skjulesteder tar ST og viseleder i Sør-Trøndelag speiderkrets, Grete Duna, turen innom storspeiderleiren. Til lyden av surklende, svampaktig myrjord som slutter seg om skoene, trasker vi inn mot teltplassen. Duna sier hun er stolt over jobben speiderne har gjort, samtidig som hun ser lyst på rekrutteringen:

– Heldigvis er det ingen mangel på interesse. Grunnen kan være at speiderne gis sunne verdier, og at du gjør noe annet enn å sitte foran dataskjermen, sier Duna.

– Hvor artig et speiderliv er kan ikke forklares, det bare må oppleves, legger hun til. Med Duna ord friskt i minne kjører vi opp bakken, og med ett ligger Øyangsvatnet som et fjernt minne i horisonten. Kanskje var det ikke en indianerleir vi så, men spennende var det likevel.

Lotte Elise Selbekk, Robert Landrø, Sigurd Tuflott, Elise Møllen og Aart Erik Selbekk koste seg på leir, men mest av alt gledet de seg til å padle i kano.